

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. μὴν ἀπατάσθε. Συγκοινωνίαν αὐτοῖς ποτε ὁ ἀποκτάτετε ἐάν δὲν κάμετε λαμπάνι.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Μὴ λησμονεῖτε ὅσα ὑποθήκετε ταξιδεύοντες, καὶ δώσατε τὸν ὅβολον ἅας γὰρ τὸ λαμπάνι.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΤΟ ΛΑΜΑΝΙ! Αὐτὸ δὲ εἶνε ἡ μοναδικὴ ἀνάγκη παντός Κυθηρίου ἀγαπῶντος τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγάλωσε.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1925-ΑΡΙΘ 21

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ του ὄργανα ἐξαγέλλουν ὅλην τὴν ἰστίαν κατὰ τῶν ἀδελφῶν προσφύγων, διότι οὗτοι ἀνέδειξαν διὰ τῆς ψήφου των, ὡς δημοτικοὺς των ἀρχοντας, τοὺς ἀνδρας τοὺς ἔχοντας τὰ ἴδια με ἀποτὸς ἐθνικὰ ἰδιανικά, καὶ τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν ἰδίαν με αὐτοὺς πολιτικὴν θεωρίαν.

Οἱ μωροὶ... Δὲν ἀντελήφθησαν λοιπὸν ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι, οἱ λάτραι καὶ ὑποστηρικταὶ τῆς μικρᾶς καὶ ἐτίμου Ἑλλάδος, δὲ κατεδικάσθησαν τελειωτικῶς εἰς τὴν συνειδήσιν καὶ γνησιότητι καὶ προσφύγων; Δὲν κατενόησαν δὲ τὸ ἀπὸ τίον ἔργον των δὲν ἐλθονομήθῃ τὸσον ταχέως ὅσον ἐφαντάζοντο, καὶ δὲν ἐνεβόλυνον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον τὸσον ἐκούρασαν, διὰ δὲ πιστεύουσιν εἰς τὴν δριστην τῶν ἡττῶν;

Οἱ ἐχθροὶ αὐτοὶ τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἡσυχίας τῆς Χώρας, οἱ νομιζόμενοι δὲ διὰ τῶν θρησκειῶν των κατὰ τῶν προσφύγων παρεργονοῦν διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἀποτυχίαν των, ὁφείλουν

ν' ἀντιληφθῶν δὲ ἐξόφλησαν διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τῆς Πατρίδος των. Ἡ θέσις των θὰ εἴνε τοῦ λοιποῦ θέσις ὑποδεεστέου πρὸς ἀνώτερον, θύοις δούλου πρὸς ἀδέντην. Οἱ χθὲς ὑβριζόμενοι ὑπ' αὐτῶν τουρκόκομποι θὰ εἴνε οἱ πραγματικοὶ Κύριοι τῆς Ἑλλάδος καὶ Κυβερνήται τῶν νυχτῶν τῆς. Τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐποίαν αὐτοὶ ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὴν στήθῃ των μυστικὰ ἐλάτρουον, τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, τὴν ἐποίαν εἶδον μὲν πρῶτον ν' ἀνοίγῃ τὰς θερμὰς ἀγκάλας τῆς καὶ νὰ τοὺς χαρῆζῃ τὴν οὐνευθεῖσαν ἐλευθερίαν.

Δὲν λησμονοῦνται τὸσον εὐκόλως αἱ ἡμέραι τῆς δόξης ὅσον καὶ αἱ ἡμέραι τῆς συμφορᾶς. Οἱ ἐργάται τῆς κατασκευῆς θὰ ἐφίεστανται διὰ τοῦτο πολιτικῶς ἡττας μέχρι τῆς τελείας των ἐξοφανσίσεως, μέχρι τῆς δριστην καὶ ἀμετακλήτου συντριβῆς των, μέχρι τῆς ἐπανάδου των εἰς τὸν Ἄδην ἀπὸ τὰ ἔγκυρα τοῦ ἐποίου ἀνεπηθόρσαν, διὰ δὲ σκοπεῖσιν ὅλα τὰ κακὰ τῆς Κολάσεως του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

Ἀγαπητὴ ΑΡΤΕΜΙΣ

Ἐκ τῆς σιωπῆς σου μαυτεύω δὲ ἐπιθυμῶ συνιέναι συζητήσεως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ γάμου. Συμμορφούμενος ἐξαχάρως μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀφιερώω καὶ τὸ σημερινὸ μου γράμμα εἰς τὸν γάμον ὁ ὁποῖος, κατὰ τινες, εἶνε τὸσον βλακώδες πρᾶγμα ὥστε θὰ ἐπέπευ' ἄσχυρη καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ μυστικοῦ διὰ τὸν ὁποῖον δὲ ἐσυνεχίζῃ τὸ κόσμος χωρίς γυναικας!

Οἱ γάμοι ἔξ ἔρωτος ἐξυμνήθησαν ὑπὸ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων γενικῶς τὸ αἰσθητικῶς, ἀλλὰ πλείστοι ἄλλοι οἱ τινες εἴτε οἱ ἴδιοι ἐδυστήριον εἰς τὸν γάμον των, εἴτε εἶδον τοὺς νυμφευθέντας φίλους των δυστυχοῦντας, ἐξαχάρησαν τὸν γάμον ὡς ἀλθηνὴν συμφορὰν. Ἄν σ' ἐνδιαφύουν αἱ γυναικας τὸν ὁποῖον ἐξ αὐτῶν.

Ὁ ἀρχαῖος, γ. ποιητὴς Εὐβούλος ἀνακράζει ἐν ἱερᾷ ἀνακτιῶν: Κατηραμένος, τοῖς κατηραμένοις νὰ εἴνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος νυμφεύεται καὶ δεύτερα φορὰν!!! Δι' ὅποιον ἐνυμφεύθῃ διὰ πρῶτην φορὰν δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἰπῶ. Δὲν ἐγνώριζεν ὁ δυστυχὴς τὸν κίνδυνον εἰς τὸν ὁποῖον ἐξείδετο. Ἄλλ' ὅποιος ἐνυμφεύθῃ καὶ δεύτερα φορὰν ἡμπορεῖ νὰ γυναικας τὴν ἀπαισία μάλιστα, εἰ τρομερὴν θεομηνίαν εἴνε μὴ γυναικας τὴν ὁποῖαν ἐν τούτοις ἐνυμφεύθῃ. Ὡ. Αὐτὸν τὸν καταρῶμαι χωρίς οἶκτο.

Κατ' ἄλλον τινὰ νεώτερον ποιητὴν, ὁ γάμος δὲν εἶνε πλέον τίποτε ἄλλο σήμερα παρὰ μὴν τελετὴ ἡ ὁποία ἐλευθερώει, τὸσον τὸν ἄνδρα, ὅσον καὶ τὴν γυναῖκα, ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς εὐπρεπείας, καὶ δίδει τὸν προνόμιον εἰς ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἀνηθικὸς ροπὰς νὰ διαπράξουν τὰ πάντα. Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον αἱ γυναῖκες δὲν νυμφεύονται, παρὰ διὰ νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν ἀνοικτὸ σπῆτι εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται δεκτοὶ ὁποῖοι ἐλθέτωσι ποὺ τὰς νυμφεύονται παρὰ οἱ ἐχθροὶ. Καὶ πόσο τέτοιον ἡλίθιον σύζυγον ὑπάρχον ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ὅτι δευτέρου καὶ κομμοῦνται καθημερινῶς εἰς τὸ σπῆτι των!

Ἐτερος συγγραφεὺς ἔρωτα: Ὑπάρχει πληρὴ τρομακτικὸν παινίδι ἀπὸ τὸν γάμον; Νὰ διακινδυνεύω κανεὶς εἰς ἕνα μόνον παῖχμον τοῦ ζωοῦ τὴν εὐτυχία ἢ τὴν δυστυχίαν τῆς ζωῆς του, νὰ δεσμευθῇ μὴ ἕνα δεσμὸν συνήθους ἀδελφότητος, ἀλλὰ τὸν δεσμὸν ἀδελφότητος, ν' ἀνησυχῇ ἐπὶ τὴν ἑξῆς χρόνιον πρὶν καὶ ἐπειτα νὰ πῶσιν εἰς τὴν ἀβυσσὸν!... Τέτοιον εἶνε ἡ μοῖρα τῶν περισσοτέρων συζύγων. Ὡς εἰνε ὥρα αὐτὴν ἡμέραν ποὺ παραδίδοις ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον... Τὴν ἐκπονήν ὥς ἀρχίζον τὰ συμπτώματα τῆς δυσαρμονίας. Ὁ κύριος ἀγαπᾷ τὰ μικρὰ καὶ τὸ ἔργον

ἢ κυρία τ' ἀγαπᾷ μετὰ τὴν ζάχαριν. Ὁ κύριος ἔχει τὸ χρῶμα κύριον ἀπὸ τὸ θυμὸν του, ἀλλὰ καὶ ἡ κυρία γίνεται ἔξω φρενῶν... Εἰς δισέτην δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ ἀσυνβίβιστον τοῦ χαρακτῆρος καὶ αἱ διαφύσεις τῶν ἐλπίδων σωρηδὸν ἀνακαλύπτονται. Σπανίως περνοῦν ἔξ μῆνης χωρὶς ἐν οἰκονομίᾳ γεγονὸς νὰ μὴ διπλασιάζῃ τὴν δόσιν τοῦ μετανοήματος ποὺ ἐνυμφεύθησαν. Πότε εἶνε ἡ προκίκα ποὺ ἐξατμίζεται, καὶ δὲν ἐνυμφεύθῃ κανεὶς παρὰ δι' αὐτὴν. Πότε εἶνε τὰ χρεὴ ποὺ πρέπει νὰ πληρωθῶν, ἀντὶ τοῦ εἰσοδήματος ποὺ ἐπίστευε κανεὶς πῶς θὰ εἴχε. Ὁ σύζυγος ὁμολογεῖ περὶ οἰκονομίας. Ὁ σύζυγος ἐμπεῖ περὶ ἐξόδων. Καὶ οἱ δύο γκρινιάζουν. Ἀρχίζον μετὰ παρατηρήσεις καὶ τελειοῦν μετὰ σκληρῶς βρυσῆς. Ὁ ἕως ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέταξε διὰ παντός. Φιλονοῦν, ἀλλήλοισουσίνται, ἀλλ' ἀνέχεται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον διότι ὁ κόσμος τοὺς παρακολουθεῖ. Ὁ σύζυγος δὲν εἶνε πλέον παρὰ ἕνας φύλαξ ἐνοχλητικὸς, ἢ δὲ σύζυγος μὴ ἄλλως βαρεῖ τὴν ὁποῖαν πρέπει κανεὶς νὰ σέβηται παντοῦ.

Τὰ βάσανα τοῦ γάμου εἶνε ἀτελείωτα καὶ ποικίλα κατὰ χιλίους τρόπους. Ἡ ἀναπόφευκτος μονοτονία δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ ὀλιγότερα σκληρὰ. Εἰς τὸ τέλος ἑνὸς ἔτους, εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου, εὐρίσκονται ἀντιμέτωποι σταθερῶς ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον μετὰ τὸν κόπον ὅσον ὁπότε καὶ ἂν τοὺς εἴνε ἐνοχλητικὸς! Γνωρίζει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καλὰ πλῆθ. Ἐχουν θυσασία ἀλλήλοισουσίνται. Ὡς αὐτὸν ποτεροῦντα ἔχασαν τὴν λάμπριν των ἐνὸ ἀντιθέτως ὅλα τὰ ἐλαττώματα ἐμεγάλωσαν. Δὲν χρησιμοποιοῦν παρὰ ἀντιθέτως ἐκφορῶντες... Ἡ λαμπρὰ τοῦ Ὑμενοῦ μοιάζει μερικὴς φλόγης αἱ ὁποῖαι καθίστανται ἀποκρῶστα τ' ἀντικείμενα ποὺ φωτίζονται. Τὰ δύο ἡμῖν τοῦ ζεύγους φοβερίζονται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, στενοχωροῦνται νὰ βλέπονται, νὰ ἐκφωνται εἰς ἐπαφὴν, νὰ συνομιλοῦν, ν' ἀκούονται. Ζητοῦν διασκεδάσεις, ἀπομακρύνονται, ἀποφεύγουν τὸ ἀνοῦσιον πλέον σπῆτι, καὶ ἰδοὺ διὰ τὰ θαύματα, αἱ συναστροφαι, τὰ καφενεῖα καὶ ὅλα τὰ δημοσία κέντρα γεμίζουν ἀπὸ κόσμον νυσταλέο. Ἐπειτα προσπαθοῦν νὰ βγῶν ἀπὸ μίαν ἀντίαν θανάσιμον. Αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγουν εἰς ἀπιστίαν καὶ ἡ πυρομαχὰ ἀλλάξῃ χορῶν... τίθεται εἰς ἐνέργειαν χωρίς ἐπιφυλάξεως. Λέγουσι: Δόσε μου ρεβέντι καὶ θὰ σοὺ δώσω συναμική. Διὰ τοῦτο, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἰσθμὸς δεσμοῦ τοῦ γάμου εἶνε χειρότερος ἀπὸ ὅλα τὰ κατέρωτα, ἀσφαλῶς δὲ ὅτι καὶ τὸ κριτικὸν τῆς Πανδῶρας συμβόλαιον γάμου θὰ περιέλαβε. Περὶ τούτου εἶνε πάντες γενικῶς πεπεισμένοι.

Καὶ ὅμως! Εἰς τὴν κοινωνίαν νυμφεύεται κανεὶς εἰς τὸ πείσμα ὅλων τῶν ἀκανθῶδων στενοχωριῶν τοῦ συζυγικοῦ δεσμοῦ, τὰ πάντα δὲ συνομιλοῦν ἀκαταπαύτως εἰς τὸ νὰ παρασύρουν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς φρονιμῶν καὶ τοὺς τρελοῦς. Sicut erat in principio et nunc et semper. Ἔτσι ἦτο εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τώρα καὶ πάντοτε.

Σὲ δασάρομαι ΛΥΚΟΦΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΤΑ ΔΥΟ ΣΥΜΒΟΛΑ

Καὶ ὁ κ. Σπυρίδων Πάτοης, καὶ ὁ κ. Τάκης Παναγιωτόπουλος, ἐκλεγέντες Ἀρχαρχοὶ εἰς τὰς δύο πρωτευούσας τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε παρὰ δύο σύμβολα. Σύμβολα ἐργασίας καὶ τάξεως, ἀλλὰ καὶ σύμβολα τῆς ἰσχύος τῶν ὁποῖων ἔχει τὸ ἱστορικὸν κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἐν Ἑλλάδι παρὰ ὅλας τὰς δοκιμασίας τὰς ὁποίας τοῦτο ὑπέστη.

Ὁ κακὸς ἐκεῖνος πολιτικὸς κόσμος ὁ ὁποῖος μόνον κακὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐργάσθη, δύνανται νὰ εἴπῃ, δὲ κυριολεκτικῶς ἐσφαλθῇ μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δύο αὐτῶν ἐκλογῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐγελαιοποιήθη. Διότι οὕτως τὰ δαπανήθηνα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν ὑποψηφίων του ἐκατομμύρια, ὅτε αἱ παντοειδὲς πρὸς τοὺς πολλὰς δελεαστικὰ ὑποσχέσεις, ἡδυνήθησαν νὰ κλονίσουν τὴν πεποιθὴσιν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων. Διότι ὅπως ἐπὶ τοῦ κυρίου, αἱ ἐκλογαὶ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ διεξήχοντο.

Ὁ δὲ προσφυγικὸς λαὸς ὅστις διεβάλλετο ὡς ἐδεσφό

Μεταξύ των εθνογεγόνων της νήσου μας άνηκε και ο Α. Βιτζαμάνος όστις διά διαθήκης του άφηκε χρηματικόν ποσόν όπως εκ των εισοδημάτων του μισθοδοτείται εις διάδοχόν των μαθητών κυθρήων. Περί του κληροδοτήματος του του, άγνωστον εν ταίς λεπτομέρειαις του εις τό πολύ κυθρηόικον κοινόν, παρέχοντες τας εξής πληροφορίες:

Ο άειμνηστος συμπόλιτης διά της προαναφερθείσης διαθήκης του συνταχθείσης την 29 Νοεμβρίου 1814 όρίζει τά επόμενα:

..... Περί των χρημάτων μου διατίθω ως έφ'εξής—όσον συνήθως από τους έπιτόκους μου τους όποιους κατόχιν θέλω διορίσει και δέν φαρμάλλω διά ουτοίς θέλων προνοήσαι και ώφελος σκεφθί όποις κατισχύουσιν ταύτα ενεργεί εις μέτρα δσον τό δυνατόν φερέγγυα και ασφαλή ως ήθελεν είσθαι εις όσον ή άγών ή οικίαν ή έργομασίαν, όποις ήθελεν νομίαισιν όφελιμώτερον εις τας παλαιάς συγγασίας εξ άνθρώπων θέσεις διότι τούτοις ουτοίς δύνανται να είνε έπιτήρησιμα—και όταν τα χρημάτα άτινα μου εύχόμηνται θα διαχειρίζονται ουτοίς, τότε άναμειβόμενος διά διατηρώνται και θα μένουν ασφαλή και άβληθ, ως χρησιμεύοντα διά μισθόν ένός διδάσκοντος ή άλλου διάδοχου νέους μαθητάς άλλων εις τα μαθήματα της γουμναιτικής και εις άλλας τινάς επιστήμης—ό δίδασκαλος ουτός, ή θέλεις και ή εύχρηστησίς μου είνε να διορισθί και άνακαταστή εις Κούρηα πατρίδα μου, τόν όποιον διδάσκει λογιόκατοι ή γέννησιν εκείνης και ά καίτα και ρόν άρχιερέως και δύο προσιτοί ιερείς και τρεις ή τέσσαρες εκ των προσιτών άτόμων του τόπου και έτεροι τρεις εκ της δεύτερης τάξεως, θέλουν προνοήσαι να εύρωσι προσδοκούντες αύτήν τόν μισθόν έκείνων τών όποιον νομίσουσι πρεποντα και άνάλογον της Ικανότητός του και της έπιμέλειας αυτού πόδς την έπιμέλειαν των μαθητών κλπ.—να έκαυτην ήμους δ' άρχιερέως μετά των άλλων όστε δέ διδάσκαλος να έπιμελήται τους μαθητάς και όποι να ήφελώνται εις τε τά γράμματα και τά ήθη.....

Της διαθήκης αυτής προηγήθη κωδικέλλος όντω χρονολογίαν 17 Σεπτεμβρίου 1814 έχων ως άκολουθός.

..... Έφ' όσον διατίθω εξ όσων την έκπαιδευσιν των συμπαιτωμένων μου εις την νήσον Κυθρήων διά του διορισμού ένός ή δύο διδασκαλόν της 'Ελληνικής γλώσσης και άλλης τινός επιστήμης, έκφράζω την όλολήν θέλησιν μου, και ότι ή οικία και παραγγέλλω τους έπιτόκους μου άφ' έδω να φροντίσιν ότι την εξαργύρωσιν όλων των πιστωτών έγγραφών μου—και εξαργυρωθέντων τούτων, να συνεννοήσιν μετά τόν άρχιερέως Κυθρήων, μετά τριών ιερέων εκ των άρχαιοτέρων της νήσου έκείνης, μετά τριών πολιτών της πόλεως ταύτης χωριόντων καλήν κοινήν φιλίαν, και μετά έτέρων τριών πολιτών της δεύτερης τάξεως, όστοι θα θεωρώνται ως έπιτόκοι μου έκτελεσάτι της ύστερας θέλησός μου, διά την άγρόν τώσων άκινήτων κτημάτων εις Κούρηα, όστε εκ των προσόδων αυτών να πληρώνται εις ή δύο διδάσκαλοι διά την έκπαιδευσιν όλων των νέων των Κυθρήων εις τε την ελληνικήν γλώσσαν και επιστήμην τινά, δεχομένων όλων των πατριωτών μου τόσον έκείνων της πόλεως όσον και των του λοιπού της νήσου καθώς και όλων των ξένων όστιν ήμους να είναι του ήμετέρου διδασκόντος όργματος—μετά τούτωνιν σύτασιν ήφελώλω εις τό σερβιστόν έκείνο συμβούλιον των Κυθρήων ίνα έπιμελήθί εις την έκτέλεσιν.....

Και αυτή μέν ήτο ή θέλησις του διαθέτου. Σήμερον τό ύπόκειον κληροδοτήμα άποτελείται εξ 75.000 δραχμών κατατεθειμένων εις την 'Εθνικήν Τράπεζαν της 'Ελλάδος, και εκ 10 μιλιογράφων του Δονείου 'Εθνοποιήσεως. 'Ετήσιον έσοδον του κληροδοτήματος είνε δραχμαί 3.000.

Κατά τόν ύποβληθέντα ύπό της διαχειριστικής έπιτροπής εις τό 'Υπουργείον των 'Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως προς έγκρισιν προϋπολογισμών των έσόδων και εξόδων του κληροδοτήματος, καθορίσθησαν διά την χοήσιν του τρέχοντος έτους 1925:

Ός έσοδα μέν Δραχ. 7.427.20
Ός έξοδα δέ 7.289.50
Και ως ύπόλοιπον 137.70

Διαχειριστική έπιτροπή του κληροδοτήματος είνε ο Μητροπολίτης Κυθρήων κ. Δωρόθεος ως πρόεδρος, και μέλη οι κ. κ. Αρχιμανδρίτης Νικάνδρος Πετρόφωλος, Γεώργιος Πετρόφωλος χαρτοφύλαξ, Ι. Δ. Κοσιμάτης, Νικόλαος Γ. Λεβυθής, 'Ιερώνυμος Ε. Στάης, Α. Καλούτσος και Ι. Μαρσέλις.

ΠΟΘΕΝ Η ΛΕΞΙΣ ΠΑΣΑΣ

Όσον γνωστοτάτη είνε εις όλην την Εύρώπην, λέγει ο Χάμπερ, ή προσάγορευσις Η α ο α ε, τόσον άγνωστή ή πρώτη σημασία και ετυμολογία αυτής. Η λέξις πασα, συγγειμένη εκ δύο παρισκόν λέξεων π ά (πεός) σ ά χ (μονάρχης) είνε λείψανον αρχαιοτάτου παρισκού πολιτικού θεσμού ιστορουμένου ύπό του Ξενοφώντος. Ο Κόρος ένομασε τους άναδειχθέντας υπ' αυτού αρχοντας πόδας, χε-ρας, όφθαλμούς και ότα αυτού. Οι εφορευόντες την εσωτερικήν διοίκησιν ήσαν οι όφθαλμοί, οι μυστικοί άγγελιοφοροι, τά ότα, οι εισηγητές των πόρων, οι χείρες, οι πείσοι και οι έπιπιοι πολεμισταί, οι πόδες του βασιλέως, οι δέ δικασταί ως έργατα του νόμου, οι γλώσσας της δικαιοσύνης, ή έν ένι λόγω αί πέντε αίσθήσεις ήσαν ή φυσικωτάτη και άπλουσιωτάτη εκών των λειτουργιών της πολιτείας οι όποια κατά την σημερινήν τεχνικόν όρον της πολιτικής επιστήμης καλούνται ύποურγεα των εσωτερικών, της άστυνομίας, των οικονομικών, των πολεμικών και της δικαιοσύνης. Τό έχον της αρχαίας ταύτης άσ.ατικής εικονικής παραστάσεως έσώθη μέχρι τοδού έν τη προσηγορίά των Πασάδων, όστινες ως διοικηταί, στρατηγοί και βαζύραι είνε οι πόδες του κυριάρχου.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Διά να γίνη ή μεταβολή σκόληκος της έργατίας εις βασιλίσσαν, όστος πρέπει να έχη ηλικίαν όχι ή μεγαλύτεραν των τριών ήμερών. Ο σκόληξ τελειοποιούμενος επί εξ ήμέρας έντός του κελλίου, έγκλείεται έντός αυτού και μεταβάλλεται έντός 7 ήμερών εις τέλειον έντομον.

Από της ήμέρας της γεννήσεως του ώαρίου έως ότου να γείνη βασιλίσσα χρειάζονται 14—16 ήμέραι. Η διαφορά των δύο ήμερών (14—16) εξαρτάται από τό κλίμα έκάστου τόπου. Μόλις γεννηθή ή νέα βασιλίσσα άμέσως έπισκέπτεται διά άλλα βασιλικά κελλία και προσπαθεί τά παντός τρόπου να καταστρέψη αυτά, εκτός εξαίρεσιν, όποτε οι έργατίδες άπαλλάττουσιν αυτήν προσλαμβάνουσαι την νέαν και άδύνατον βασιλίσσαν των και καταστρέφουσαι μόνα τινά τά άλλα βασιλικά κελλία, εάν ήμους τό μελλισσίς είνε πολύ ισχυρόν, τότε ή βασιλίσσα εξέρχεται και τό μελλισσίς σμηνουργεί (άπολάει, γονεύει, χωρίζει).

Δύο βασιλίσσαι εις μίαν και την αύτήν κυψέλην δέν δύνανται να μένωσι. Ο Dadont αναφέρει μίαν εξαίρεσιν, όποτε μένει ή μίτηρ βασιλίσσα με την θυγατέρα της, αλλά τοδού πράττουσιν οι μελλισσάι μόνον, όταν ή παλαιά βασιλίσσα είνε άνίκανος να γεννή. Η κατάστασις αύτή της παρουσίας δύο βασιλίσσων εις μίαν και την αύτήν κυψέλην είνε σπανία και όταν τό τοιοδον παρουσιάζεται μόνον έως δύο έβδομάδας δύναται να διαρκέσθ.

Η γονιμοποίησις των βασιλίσσων έμελετήθη επί σειράν έτών υπό διασημών φυσιοδιδών μελισσολόγων. Ο Swamerdani ύπέθετε κατ' άρχάς, ότι, εάν έχωμεν ένα κηφήνα με μίαν βασιλίσσαν, τοτό άρκει όπως γονιμοποιηθί ή βασιλίσσα διά της όσμης. Ο Reaumur δ' έδωκε ήμους έντομολόγος ένόμειν, ότι ή σύζευξις έλάμβανε χώραν έντός της κυψέλης. Μετά παρατήρησιν ήμους πολλών έτών ο Huber άνεκάλυψε, ότι ή βασιλίσσα γονιμοποιείται εις τόν άνέρα, και ότι ή σύζευξις αύτή άρκει δι' όλον τόν βίον αύτης.

Η νέα βασιλίσσα εξέρχεται της κυψέλης 5 ήμέρας, άφ' ότου μεταμορφωθή. Πολλοί μελισσολόγοι, όπως Dzierzon και Neighbour έξέλιον, ότι ή βασιλίσσα δύναται να έξέλθι έντός τριών ήμερών από της γεννήσεως της.

Ός προς τό ζήτημα του τόπου της γονιμοποιήσεως φαίνεται, ότι οι παρατηρήσεις του Reaumur ήσαν άνώτεραι όλων, καθ' όσον ή γονιμοποίησις των νέων βασιλίσσων δύναται να λάβθ χώραν και έν κλειστώ είτε εις δωμάτιον είτε εις μεγάλη δάλινα δοχεία όπου θέτομεν έκλέγοντες κηφήνας μαζί με νέας βασιλίσσας. Αί παρατηρήσεις, τά περάματα των άμερικανών μελισσοκόμων έπιχειρηματιών άπέδειξαν τοτό, αι δέ κατά τό παρελθόν έτος ήμέτεροι δοκιμαί έπισφραγίζουσι την χρησιμότητα και σπουδαιότητα των παρατηρήσεων των επί της έν γένει αναπαραγωγής και πολλαπλασιασμού των βασιλίσσων.

Η φυσική γονιμοποίησις λαμβάνει χώραν έν ανοικτώ εις τόν άνέρα, έν τού

τοις και ή τεχνητή έν κλειστώ άποδίδει τά αυτά άποτελέσματα, αι δέ βασιλίσσαι έχουσι την αύτήν γονιμοποιητικήν δύναμιν.

Η πρώτη έξοδος της βασιλίσσης εκ της κυψέλης είνε μικρά, όπως αι νέαι μελλισσάι πετώσι και αύται γύρωθεν της κυψέλης και επί πολλήν ώραν κάμνουσι τάς αυτές κινήσεις.

Και εάν μέν ή βασιλίσσα εύρη κηφήνα πλησίον του μελισσοκομείου ή πλησίον εκεί μελισσοκομείου γονιμοποιείται, άλλως έπαιται και άλλον κατ' άλλον άπομακρύνεται του μελισσοκομείου της, πολλάκις εις πολλά χιλιόμετρα προς άνέμερον κηφήνας. Είναί περίπτωσις, καθ' ήν δυσκόλως δύναται τις να παρακολουθήσθ τό φυσικόν ένστικτόν των όσην ήμους παρατηρητικότητα και άν έχη. Έννοείται, ότι ή βασιλίσσα έν τούτω περιπτώσει ύπόκειται εις κινδύνους εκ των μεμα κρυμμένων εκδρομών της.

Ανατέμνοντες μίαν γονιμοποιημένην βασιλίσσαν ή παρατηρήσωμεν, ότι μετά την γονιμοποίησιν ή ώσθήκη είνε γεμάτη από σπερματοζώδια του άρρενος, ήτοι του κηφήνος.

Η ώσθήκη είνε μικρός σάκος, όστις φέρε σπέρμα και διοχετεύει δι' αυτού τά ώάρια, άτινα εξέρχόμενα αύτης λαμβάνουσι έν σπερματοζώδιον, τό όποιον έννοσται μετ' αυτού και καίεται τό ώάριον γόνιμον. Κατά την γενετήσιον έμιλίαν ή βασιλίσσα λαμβάνει Ικανήν ποσότητα σπερματοζωιδίων. Ο άριθμός των σπερματοζωιδίων ποικίλλει: άνάλογως της βάσεως των μελισσών και της δύναμews του κηφήνος από 2—20 εκατομμύρια. 'Επειδή ή γονιμοποίησις γίνεται: μίαν φοράν μόνον, τό σπερματοζώδιον διατηρούσι την ζωικήν των δύναμιν έφ' όλην την πεναετία, δηλαδή τόν χρόνον της ζωής της βασιλίσσης.

Η βασιλίσσα, ήτις έντός 15 ήμερών από της γεννήσεως της δέν έγονιμοποιηθή, χάνει την προς τοτό διάθεσιν της και καθίσταται άνίκανος, έν τούτοις έμους ή βασιλίσσα αύτή γεννά ώάρια, δηλ. βασιλίσσας ή έργατίας, κατά την περίστασιν τά δέ μη γονιμοποιηθέντα παράγουσι άρρενας. Έν περιπτώσει διασταυρώσεως οι άρρενες όμοιάζουσι με την μητέρα.

Η βασιλίσσα έχει παράδοξόν τι πλεονέκτημα άν και δέν έγονιμοποιηθή, δύναται όμως να γεννήσθ ώά γόνιμα άλλα τά ώα ταύτα εκκολλασμένα θα δύσωσιν άρρενας. Τοτό καλείται παρθενογένεια ή γέννησις διά θηλυκών παρθένων. Τό ζήτημα τοτό έπισταμένως έμελετήθη παρά το μελισσολόγόν Dzierzon.

Ο Leuckart ώνόμασε τάς βασιλίσσας ταύτας άρρενοτόκους, διότι τό μελλισσίς δέν έχει άλλο από μελλισσάς άρρενικάς (κηφήνας). Οι ίδιοί μας μελισσολόγοι όνομάζουσι τά μελλισσάι αύτά έργούς (άγριο μελλισσί). Η λέξις αύτη ε

νε πολύ χαρακτηριστική διότι ένα μελλισσί, έπερ σύγκριται όλον από κηφήνας, δέν κάμνει τίποτε άργεί, δέν εργάζεται.

Υπ

